

И така имайте за правило да обичате всички-тъ чловѣцы. които сж около васъ, и да гледате колкото можете да бждѣтъ они отъ васъ благодарны. Кога видите нѣкого, че има нуждѣ отъ вашѣ помощъ, мыслете него во ваше-то положеніе, а васъ въ негово-то, и тогава думайте: что быхъ ся надѣялъ отъ него, ако быхъ былъ азъ въ негово-то положеніе, а той въ мое-то? и то, что быхте желали вы, да ви стори той, сторете вы нему.

Помагай, да ти помагаты; обычай, да тя обичать.

Прѣди нѣколко дни ви приказахъ еднѣ баснѣ, за да помните дълга на услужливостъ-тъ. На память ли ви е?

Любомиръ, първородный сынъ Андреовъ, по-помысли тогава, и послѣ приказа слѣдующе-то.

Разсърдили ся нѣкога улы-тъ отъ тѣло-то, за что да слугувагъ единъ другому, и рѣшили ся занаярѣдъ да прѣстанѣтъ отъ това слугуване. Какъ, рекли по-зѣ-тъ на другы-тъ, за что мы сами да вы носимъ и да вы влачимъ, васъ? Намѣрете си по-зѣ, ако искате да ходите. Рѣцѣ-тъ рекли: за что да работимъ мы сами за всички вы? Намѣрете си рѣцѣ, ако ви трѣб-вать. Още повече мѣмрали уста-та: голѣмо безуміе правимъ, да жвачемъ непрѣстапно хранѣ за желу-дока, та да ѣмъ смилата той послѣ съ леснотѣ. Нека си намѣри уста, комуто трѣб-вать. Еднакво и очи-тъ ся